

ปัจจัยเชิงเหตุทางพุทธศาสนาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปักกรองในการดูแลเด็กอัตโนมัติ: กรณีศึกษาสถาบันราชานุกูล

CAUSAL FACTORS OF BUDDHISM RELATED WITH THE PARENTING BEHAVIOR IN AUTISTIC CHILDREN: A CASE STUDY OF RAJANUKUL INSTITUTE

ขวัญวรรัชญ์ ชาครชนนวัฒน์ 5437793 SHCR/M

ศศ.ม. (ศศนาเปรีบเนทีบ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ประทีป ฉัตรสุกางค์, Ph.D., วุฒินันท์ กันทะเตียน, พช.ค.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงเหตุทางพุทธศาสนาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปักกรองในการดูแลเด็กอัตโนมัติ และปัจจัยด้านสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปักกรองในการดูแลเด็กอัตโนมัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้ปักกรองที่นับถือศาสนาพุทธ มีบุตร ออทิสติก อายุตั้งแต่ แรกเกิด – 18 ปี และได้รับการวินิจฉัยจากคุณารแพทย์ จิตแพทย์ว่าเป็นออทิสติก ตามเกณฑ์ DSM-IV (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder, 4th ed) จำนวน 84 ราย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่เกี่ยวกับหลักพุทธธรรมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการดูแลเด็ก หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แลดูของ cronbach ได้เท่ากับ .90 วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคุณของพีบร์สัน การวิเคราะห์การคัดคุณพหุคุณแบบทีละขั้นตอน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคอัตโนมัติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของผู้ปักกรองในการดูแลเด็กอัตโนมัติ อายุที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .62, p < .01$) และปัจจัยเชิงเหตุทางพุทธศาสนาด้านวิชิตแบบพุทธ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของผู้ปักกรองในการดูแลเด็กอัตโนมัติ ($r = .50, p < .01$) เมื่อผู้ปักกรองรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคอัตโนมัติร่วมกับการนำหลักธรรมเกี่ยวกับการดูแลเด็กมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้ผู้ปักกรองเข้าใจชีวิตตามความเป็นจริงและมีพฤติกรรมในการดูแลเด็กอัตโนมัติ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย เครื่องข่ายทางสังคมควรมีการสื่อสารเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคอัตโนมัติที่ถูกต้อง และผู้ปักกรองเด็กอัตโนมัติควรนำหลักธรรมทางพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

คำสำคัญ: พุทธศาสนา / พฤติกรรมของผู้ปักกรอง / การดูแลเด็กอัตโนมัติ

CAUSAL FACTORS OF BUDDHISM RELATED WITH THE PARENTING BEHAVIOR IN AUTISTIC CHILDREN: A CASE STUDY OF RAJANUKUL INSTITUTE

KWUNWARAT CHAYATHONTHONAWAT 5437793 SHCR/M

M.A. (COMPARATIVE RELIGION)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: PRATHEEP CHATSUPHANG, Ph.D., WUTTHINANT KANTATIAN, Ph.D.

ABSTRACT

This descriptive research aims to study the causal factors of Buddhism and the contingency factors related to the parenting behavior of autistic children. The sample consisted of 84 parents who are Buddhist and have autistic children age from newborn to 18 years old, and who were diagnosed with autism by a pediatrician or child psychiatrist according to DSM-IV criteria (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder, 4th ED). The tools used in this study include a questionnaire and interviews regarding Buddhist lessons related to the parenting behavior. The reliability of the survey was found by using Cronbach's Alpha Method as .90. The data was analyzed by Percentages, Means, Standard Deviations, Pearson Multiple Correlation Coefficients, Stepwise Multiple Regression, and Content Analysis.

The study found that the perception factors on information about autism were positively correlated with the parenting behavior in autistic children, with statistical significance ($r = .62, p < .01$) and the causal factors of Buddhism in living the Buddhist way were positively correlated with the parenting behavior in autistic children with statistical significance ($r = .50, p < .01$). When parents get information about autism and adopt Buddhist lessons related with child care to their daily lives, parents will understand the reality of life and have a better parenting behavior with autistic children.

The recommendations arising from this study are that social networks should communicate correct information to give proper knowledge about autism, and parents of children with autism should apply Buddhist principles in their daily lives.

KEY WORDS: BUDDHISM / PARENTING BEHAVIOR / PARENTING AUTISTIC CHILDREN

207 pages